

З нашого погляду, жаргон і сленг необхідно розрізняти в теоретичному плані, у дослідженнях із загального мовознавства. Натомість на матеріалі окремих мов, зокрема української, виникають труднощі, викликані нерозвиненістю сленгу як своєрідного міського койне (з грецької – мова ринку) у зв'язку з тим, що українська мова й досі не стала повноцінною мовою міського повсякдення. Всебічний розвиток сленгу можливий лише за умови беззастережного утвердження в суспільстві літературної мови. Сам механізм утворення сленгізмів передбачає знання літературного стандарту, від якого й відштовхується мовець. Сленг – це тінь офіційної мови. Нинішній український сленг – це, по суті, суміш російських і англійських слів. Тому в нашій мовній ситуації жаргон і сленг залишаються синонімами.

*Науковий керівник: Ткаченко Р.П.,
д-р філол. наук, доцент*

УДК 82:82-2 (043.2)

Сидоренко Л.І.

Національний авіаційний університет, Київ

ХУДОЖНІЙ КОНФЛІКТ У ДРАМІ ЯРОСЛАВА ВЕРЕЩАКА «ДУША МОЯ ЗІ ШРАМОМ НА КОЛІНІ»

Серед українських драматургів кінця ХХ століття значне місце посідає Ярослав Верещак, який заявив про себе як представник “нової хвилі” в драматургії. “Нова хвиля” у 1980-ті суттєво змінила обличчя вітчизняної драматургії, увібрала художні пошуки письменників-новаторів, таких як Я. Стельмах, В. Борисович, П. Висоцький, М. Віргінська, Л. Хоролець, А. Дяченко. Творчий доробок Я. Верещака досліджувала О. Бондарева, простеживши еволюцію індивідуальних рис стилю автора, підкресливши, що Я. Верещак кожним своїм твором, по суті, пропонує нову сюжетну колізію в системі власної авторської міфології. Обравши нові сюжетні лінії та сюжетні колізії, автор підпорядковує їх головному конфлікту всієї своєї драматургії.

На сьогодні Я. Верещак автор понадт тридцяти п'єс, що успішно сценуються у Львівському, Донецькому, Запорізькому театрах. Одна з останніх п'єс Я. Верещака, яка ставилася на сцені – це «Моя душа зі шрамом на коліні». Тут автор вражає своїм сюжетом: головний персонаж – це мертвий, душа якого говорить з нами, наче на сповіді.

Конфлікт у п'єсі розгортається через усвідомлення своєї нікчемності та неусвідомлення сутності. Так, ми бачимо Грішника, що усвідомлює неможливість воскреснути через свої вчинки. Так Я. Верещак у творі переосмислює життєвий шляху нашої нації та історії і зосереджує увагу на внутрішніх конфліктах.

Конфлікт у п'єсі Я. Верещака «Душа моя зі шрамом на коліні» означила Л. Бондар: «Констатувати межову антагоністичність між братами-близнюками не можна, оскільки кожен із них час від часу одягає маску іншого (у тексті це обмін перуками). Таким чином, визначальним мотивом твору стає не протистояння між героями, а пошук ними своєї Самості. Відповідно, у п'єсі наявний внутрішній характерний тип конфлікту» [1, с.70]

Як відомо, конфлікт (лат. conflictus – зіткнення, сутичка) – зіткнення протилежних інтересів і поглядів, напруження і крайнє загострення суперечностей, що призводить до активних дій, ускладнень, боротьби, що супроводжуються складними колізіями.

Як зазначає О. Бондарева, концепція героя у п'єсі охоплює кілька міфологічних складових: автобіографічну і жанрологічну, психологічну, літературно-статусну, соціоісторичну, символічну.

Отже, можна зробити висновок, що завдяки своїм творчим здібностям та інтенціям протагоніст долає власний апокаліпсис і виходить із кризової ситуації перетвореним. Силою слова й любові до світу (які і є його справжньою екзистенцією) Слав-Ко-Ко перетворює навіть смерть. Також конфлікт у п'єсі Я.Верещака починається зі свого усвідомлення, зі своїх вчинків, які в подальшому житті не можливо змінити, тому автор закликає замислитися над своїм життям, щоб не було запізно.

Список літератури

1. Бондар Л. Еквілібристика між смертю і життям (за п'єсою Я. Верещака «Душа моя зі шрамом на коліні») / Людмила Бондар // Курбасівські читання. – 2008. – № 3. – Ч.2. – С.68–75

2. Бондарева О. Режим доступу: http://elibrary.kubg.edu.ua/1805/1/O_Bondareva_US_8-9_GI.pdf2.

УДК 811.161.2:572. 1/.4 (043.2)

Жулай А.В.

Національний авіаційний університет, Київ

УКРАЇНСЬКА МОВА – СВОЄРІДНА ВІЗИТНА КАРТКА КОЖНОЇ ЛЮДИНИ

Актуальність теми полягає в тому, що у сьогоденній складній ситуації необхідно зробити українську мову потрібною й престижною, адже разом із мовою Україна втрачає своєрідність і неповторність, свою українську душу, своє майбутнє.

Мета дослідження: виявити як мова впливає на особисті якості людини, на її місце в суспільстві. Це питання у своїх працях розглядали Т. Гриценко, О. Кундзич, О. Потєбня, Д. Розенталь, О. Сербенська, М. Теленкова та інші.

Мова формує особистість, сприяє упорядкуванню внутрішнього змісту буття, передає емоційні стани людини, оформляє та стимулює її словесну